

Wstęp

Niniejszy tom obejmuje osiemnaście artykułów, z których czternaście dotyczy teorii i praktyki przekładu, natomiast cztery artykuły związane są z dydaktyką tłumaczenia. W drugiej części tomu mają Państwo możliwość zapoznania się z trzema recenzjami.

W części poświęconej teorii i praktyce przekładu pierwszy tekst, autorstwa Łucji Biel, wprowadza Czytelnika w założenia translatoryki korpusowej stanowiącej innowacyjne podejście do badań przekładoznawczych. Kilka artykułów poświęcono problematyce przekładu specjalistycznego, dzięki tym rozważaniom Czytelnik ma wgląd w szerokie spektrum tematów, dotyczących m.in. problemów związanych z przekładem tekstów historycznych (artykuł Magdaleny Kopczyńskiej), terminologii prawniczej (artykuły Jana Gościńskiego i Mirosława Karykowskiego), tłumaczeniem nazw potraw (artykuł Joanny Szczęk i Marceliny Kałasznik), czy przydatności wybranych opracowań teoretycznych w praktyce przekładu specjalistycznego (Tatiana Siniawska-Sujkowska). W kolejnych tekstach zwrócono uwagę na rolę i wyzwania, jakie stoją przed tłumaczami w ogóle, a tłumaczami przysięgłymi w szczególności: Ewa Kościałkowska-Okońska w swoim artykule porusza kwestię odpowiedzialności tłumacza tekstów medycznych, natomiast Claudio Salmeri odnosi się do statusu tłumacza przysięgłego we Włoszech w kontekście uznawalności w Polsce kwalifikacji zdobytych w innych krajach UE.

Zorientowane językoznawczo artykuły Anny Czekaj i Janusza Pociaska dotyczą odpowiednio przekładu wyrażen metonimicznych oraz tłumaczenia innowacji semantycznych stałych związków frazeologicznych. Frazeologia stanowi również punkt odniesienia dla Katarzyny Siewert-Kowalkowskiej, która podjęła się analizy problemów związanych z tłumaczeniem frazeologizmów polskiego języka prawnego na język niemiecki.

W tej części tomu znajdują się ponadto dwa artykuły poświęcone przekładowi literackiemu. Jacek Pleciński przedstawia systematyzację błędów wynikających z deficytów kompetencji językowej tłumacza, natomiast Cezary

Bronowski mocno akcentuje pojęcie i istotę strategii w przekładzie tekstów literackich na język włoski.

Zindywidualizowana strategia pojawia się również w zamykającym pierwszą część Rocznika artykule Agnieszki Stępkowskiej. Autorka stawia w nim tezę o determinującej roli neutralności w sytuacji komunikacyjnej, w jakiej operuje tłumacz.

W części tomu poświęconej dydaktyce przekładu znajdują się cztery artykuły. Izabela Bawej podkreśla znaczenie wykorzystania ćwiczeń tłumaczeniowych w dydaktyce języka obcego, a szczególny nacisk kładzie na zastosowanie protokołów głośnego myślenia. Kolejne dwa artykuły dotyczą odpowiednio rzeczywistości kanadyjskiego „przemysłu tłumaczeniowego” i modelu kształcenia tłumaczy (Ewelina Bujnowska) oraz stanu badań w obrębie przekładoznawstwa i kształcenia tłumaczy w Meksyku (Iwona Kasperska). Tę część publikacji zamykają rozważania Hanny Stypy, która zwraca uwagę na wybrane aspekty tłumaczenia frazeologizmów w kontekście dydaktyki przekładu.

W drugiej części Rocznika zamieszczone są trzy recenzje książkowe, pierwsza autorstwa Moniki Krajewskiej, druga – Emilii Kubickiej i Aleksandry Walkiewicz, trzecia zaś Kwiryny Sęk.

Dziesiąty już tom „Rocznika Przekładoznawczego” stanowi okazję do pewnych podsumowań. Przez kilka lat na łamach naszego pisma opublikowaliśmy wiele artykułów, które stanowią wkład do szerszej dyskusji nad stanem przekładoznawstwa w Polsce. Rocznik stał się tym samym prawdziwym i żywym forum wymiany myśli, dyskusji naukowej i filologicznej refleksji. Temu celowi służą też zamieszczane przez nas recenzje książek o charakterze przekładoznawczym. Wyrażamy głęboką wiarę w to, że i kolejne tomy będą przestrzenią integrującą środowiska teoretyków, praktyków i dydaktyków przekładu.

*Ewa Kościałkowska-Okońska
Monika Krajewska
Lech Zieliński*